

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Beata Górską

Sędziowie: Barbara Białecka (spr.)

Urszula Iwanowska

Protokolant: St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2019 r. na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

w związku ze skargą o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2018 roku w sprawie III AUa 690/17

p o s t a n a w i a:

- 1. odrzucić skargę o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. III AUa 690/17,***
- 2. przekazać Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych skargę o wznowienie postępowania w części dotyczącej sprawy o sygn. VI U 670/13,***
- 3. odstępuje od obciążenia ubezpieczonej kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym.***

Urszula Iwanowska Beata Górską Barbara Białecka

Sygn. akt III AUa 181/19

UZASADNIENIE

M. K. w skardze z dnia 9 maja 2019 r. wniosła o wznowienie postępowania prowadzonego w pierwszej oraz drugiej instancji zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 kwietnia 2018 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 690/17, którym oddalono apelację wnioskodawczyni od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 20 września 2017 r. roku w sprawie o sygn. VI U 759/17, oddalającego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 1 marca 2017 r. w przedmiocie przeliczenia emerytury ubezpieczonej poprzez dokonanie waloryzacji.

Skargę M. K. uzasadniła wydaniem przez Trybunał Konstytucyjny wyroku z dnia 6 marca 2019 roku (P 20/16).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Skarga o wznowienie postępowania podlegała odrzuceniu, jako nieoparta na ustawowej podstawie.

Instytucja wznowienia postępowania opiera się na przysługującej poza tokiem instancji skardze o presumpcję wadliwego procesu i zastąpieniu zapadłego orzeczenia orzeczeniem nowym. Nadzwyczajny charakter tego środka prawnego, skierowanego przeciwko prawomocnemu wyrokowi powoduje, że przywrócenie stanu sprzed zamknięcia ulegającemu wznowieniu postępowaniu sądowemu, może nastąpić wyłącznie z powodów ściśle określonych w ustawie.

Żądania wznowienia zakończonego postępowania można skutecznie się domagać tylko w przypadku zaistnienia co najmniej jednej z enumeratywnie wymienionych w przepisach postępowania okoliczności (art. 401, 401¹, 403 k.p.c.) oraz spełnienia pozostałych wymagań formalnych (art. 407 i 409 k.p.c.).

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Sąd Apelacyjny mając na względzie treść skargi, gdzie wnioskodawczyni wskazała na wyrok Trybunału Konstytucyjnego, który jej zdaniem uzasadnia wznowienie postępowania w sprawie III AUa 690/17, wyjaśnia że podstawą skargi o wznowienie postępowania na podstawie art. 401¹ k.p.c. jest wyrok Trybunału Konstytucyjnego stwierdzający niezgodność danego przepisu z Konstytucją RP, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, na skutek którego dany przepis zostaje wyeliminowany z porządku prawnego (art. 190 ust. 3 Konstytucji RP). Artykuł 401¹ ma zastosowanie do tych orzeczeń, dla których podstawą ich wydania był akt normatywny zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni wskazała, że podstawę wznowienia stanowi wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie P 20/16, uznający art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 r. poz. 39), w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r., w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, za niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wnioskodawczyni, wnosząc skargę o wznowienie postępowania, nie dostrzegła jednak, że podstawę prawną wydania zaskarżonej decyzji z dnia 1 marca 2017 roku, a następnie dwóch prawomocnych wyroków (wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 20 września 2017 r. sygn. akt VI U 759/17, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 kwietnia 2018 r., sygn. akt III AUa 690/17) stanowiły art. 88 i 89 ustawy emerytalnej, zgodnie z którymi emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Podstawy wydania ww. orzeczeń nie stanowił zaś art. 25 ust. 1 b ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że art. 25 ust. 1 b ustawy o emeryturach i rentach z FUS był podstawą prawną wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 lutego 2014 roku (VI U 670/13), który uprawomocnił się 9 kwietnia 2014 roku. W konsekwencji Sąd Apelacyjny przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie skargę o wznowienie postępowania w sprawie VI U 670/13.

Skoro więc przepis art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 r. poz. 39), nie miał zastosowania do rozstrzygnięcia sprawy o sygn. akt IIIAUa 690/17 oznacza to, iż powołana przez wnioskodawczynię podstawa określona w art. 401¹ k.p.c. nie występuje.

W tym stanie, skarga o wznowienie postępowania w sprawie IIIAUa 690/17 na mocy art. 410 § 1 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążania ubezpieczonej kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego mając na uwadze rodzaj sprawy – o wysokość emerytury i jej doniosłość dla samej ubezpieczonej przy uzyskiwaniu niezbyt wysokiego świadczenia.

Urszula Iwanowska Beata Górska SSA Barbara Białecka